

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยความพร้อมในการจัดการศึกษาเพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ในสถานศึกษาตามแนวชายแดน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเปรียบเทียบความพร้อม ในการจัดการศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาตามแนวชายแดน ให้เป็นแหล่งบริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่จัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1-6 ที่ตั้งอยู่ตามแนวชายแดนประเทศเพื่อนบ้านในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกเป็น ผู้บริหารสถานศึกษา 48 คน และครูผู้สอน 529 คน รวมทั้งหมด 577 คน ซึ่งสถานศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยเลือกโดยสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ได้ทั้งสิ้นจำนวน 15 แห่ง

โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608 อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2550, หน้า 109) ได้จำนวนผู้บริหารสถานศึกษาทั้งสิ้น 43 คน และจำนวนของครูผู้สอนทั้งสิ้น 223 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 266 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เรื่องความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน ในสถานศึกษาตามแนวชายแดน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดอุบลราชธานี และแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาตามแนวชายแดนให้เป็นแหล่งบริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (*t-test*)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยความพร้อมในการจัดการศึกษาเพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ในสถานศึกษาตามแนวชายแดน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า

1. ความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อให้การให้บริการทางการศึกษาของประเทศ
 สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
 เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การศึกษา
 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

ด้านวิชาการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ
 ค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน
 ตามตัวชี้วัดของ สมศ. โดยจัดให้มีการวัดคุณภาพการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้
 สามารถตรวจสอบได้ สถานศึกษาจัดให้มีการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือ
 ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนที่แตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม สถานศึกษา
 สนับสนุนให้นักเรียนของประเทศไทยได้เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่
 ของประเทศเพื่อนบ้าน และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีเครือข่าย ข้อตกลงหรือความร่วมมือ
 ทางวิชาการกับสถานศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การเยี่ยมเยียน การแลกเปลี่ยนนักเรียน
 หรือบุคลากร การศึกษาคูงาน

ด้านบุคลากร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ บุคลากรมีความสามารถในการสื่อสารภาษาของประเทศ
 เพื่อนบ้าน ได้อย่างน้อย 1 ภาษา ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเข้าใจอันดีต่อประเทศ
 เพื่อนบ้าน เช่น วิถีชีวิต การศึกษา ภาษา ประเพณีและวัฒนธรรม ผู้บริหารและครูผู้สอน
 มีความเข้าใจถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและสัญชาติของผู้เรียน และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษา
 มีบุคลากรที่มีคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางการสอน เหมาะสมกับ
 การจัดการศึกษาให้กับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน

ด้านงบประมาณ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ
 ค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษามีการใช้จ่ายเงินงบประมาณ
 ตามแนวทางที่กำหนดและบรรลุตามวัตถุประสงค์สถานศึกษามีการตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล
 การใช้จ่ายเงินงบประมาณ สถานศึกษามีการวางแผน ในการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไป
 อย่างมีประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่า และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีทุนการศึกษา
 สำหรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน

ด้านกฎระเบียบ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
 เรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษามีกฎระเบียบที่สนับสนุน

ต่อการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านมาเรียนได้ เช่น การผ่อนผัน ค่าเล่าเรียน การลดค่าเทอมการจัดสรรทุนให้กับนักเรียนต่างชาติที่เรียนดีแต่ยากจน สถานศึกษามีกฎเกณฑ์ในการรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าศึกษาในแต่ละปี เช่น แผนการรับนักเรียน วิธีการรับสมัครนักเรียน คุณสมบัติของนักเรียน สถานศึกษามีกฎระเบียบในการรับอาจารย์จากประเทศเพื่อนบ้านมาทำการสอน และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษาสามารถประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดต่อเรื่องหนังสือเดินทางเข้า-ออกประเทศ แก่นักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้สถานพยาบาล สำหรับให้บริการทางการแพทย์แก่นักเรียนได้อย่างสะดวก สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้แหล่งจับจ่ายสินค้าอุปโภคบริโภค นักเรียนสามารถเดินทางไปได้โดยสะดวก สถานศึกษาตั้งอยู่ใกล้ที่ทำการไปรษณีย์ นักเรียนสามารถใช้บริการได้อย่างสะดวก และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีบุคลากร เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานเฉพาะสำหรับดูแลรับผิดชอบนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน

ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ทางการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ย 3 ลำดับแรกจากมากไปหาน้อย คือ สภาพแวดล้อมในบริเวณโรงเรียน มีความร่มรื่น สะอาด สวยงามและเอื้อต่อการเรียนรู้ สถานศึกษามีสภาพแวดล้อมและบรรยากาศของความเป็นไทย เพื่อให้ให้นักเรียนได้ภาคภูมิใจในความเป็นไทย สถานศึกษามีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถูกสุขลักษณะ และลำดับสุดท้าย คือ สถานศึกษามีที่พักเพื่อรองรับนักเรียนจากประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างเพียงพอ

2. ความพร้อมในการจัดการศึกษาเพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการพัฒนาสถานศึกษาตามแนวชายแดน ให้เป็นแหล่งบริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านประกอบด้วย การดำเนินการตามขั้นตอนแบบ DAPPA และการกำหนดเป้าหมาย กิจกรรม ตัวชี้วัดความพร้อมทั้งด้านวิชาการ ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านกฎระเบียบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การศึกษา

อภิปรายผล

การศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ในฐานะที่เป็นกระบวนการโดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีคุณภาพ มีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งในพัฒนาบุคคล ให้มีความเจริญงอกงามทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม ดังนั้น ถ้าหากประเทศใดมีทรัพยากรมนุษย์ ที่มีประสิทธิภาพ กำลังคนจะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ขณะเดียวกันจากข้อค้นพบของการวิจัย ได้สะท้อนให้เห็นถึงการบูรณาการการจัดการศึกษา เพื่อการพัฒนาและการให้บริการทางการศึกษา ต้องคำนึงถึงปัจจัยในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านสังคมที่สถานศึกษาจะต้องจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน การจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ วัดผลประเมินผลผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนที่แตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ รวมถึงการมีเครือข่าย ข้อตกลงความร่วมมือกับสถานศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ยังรวมถึงการถ่ายทอด กฎเกณฑ์และระเบียบแบบแผน ความคิด ความเชื่อของสังคมด้วย ในด้านวัฒนธรรม คือ ความเข้าใจอันดีต่อประเทศเพื่อนบ้าน เช่น วิถีชีวิต การศึกษา ภาษา ความแตกต่างทางเชื้อชาติและสัญชาติผู้เรียน การถ่ายทอดประเพณี และมรดกทางวัฒนธรรมในสังคม เพื่อสืบทอดไปยังคนรุ่นหลัง และด้านเศรษฐศาสตร์ ที่สถานศึกษาต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ตรวจสอบค่าใช้จ่าย เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่าต่อการจัดการศึกษาได้ เช่น การผ่อนผัน ค่าเล่าเรียน ทูน่าสำหรับนักเรียนต่างชาติ และการพัฒนากำลังคน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและเพิ่มความมั่งคั่งให้แก่ประเทศ เพื่อให้ประชากรมีการอยู่ดีกินดียิ่งขึ้น ซึ่งจากการศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ในสถานศึกษาตามแนวชายแดน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยนำความเป็นสหวิทยาการของการศึกษา เพื่อการพัฒนามาบูรณาการร่วมกับศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในข้างต้นมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากการศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาตามแนวชายแดนส่วนใหญ่ มีปัจจัยที่ไม่เอื้อต่อความพร้อมในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนของไทยและนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านตามแนวชายแดนไทย ที่ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและประเทศกัมพูชาหลายประการ เช่น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาของประเทศ

เพื่อนบ้าน นโยบายหรือแผนงานในการขยายการจัดการศึกษา เพื่อรองรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาศึกษา นโยบายหรือแผนงานในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ สัญชาติและชนกลุ่มน้อย ปริมาณและคุณภาพของบุคลากร เจ้าหน้าที่ดูแลรับผิดชอบนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านยังไม่เพียงพอ คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางการสอนของบุคลากร การขาดงบประมาณที่ใช้สำหรับจัดการเรียนการสอนและการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่เอื้อต่อนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนบุคลากรขาดความมุ่งมั่นและขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เมื่อมีนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามารับการศึกษ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2552) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ไม่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชายขอบในจังหวัดชายแดนของไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา ก็คือ สภาพการขาดแคลนครูที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง เพราะครูขอย้ายออกนอกพื้นที่บ่อย การขาดความพร้อมด้านสื่อเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในพื้นที่ชายแดนทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สภาพทางเศรษฐกิจที่ยากจนของครอบครัว สภาพครอบครัวที่แตกแยกเนื่องจากผู้ปกครองต้องอพยพไปทำงานต่างพื้นที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนด้านการเรียนจากที่บ้านอย่างเต็มที่ กระบวนการจัดเกล้าทางสังคมจากครอบครัวทำได้ยากลำบาก อีกทั้งเป็นการสร้าง โอกาสให้เด็กบางส่วนถูกละเมิดทางเพศ สภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่สร้างโอกาสหรือชักจูงให้เด็กใช้ชีวิตชีวิตที่ไม่ถูกต้องตามครรลองของวัฒนธรรม สังคมไทย โดยเฉพาะบ่อนการพนันตามแนวชายแดน ปัญหายาเสพติดในชุมชน บางพื้นที่ตามแนวชายแดน ความหลากหลายด้านชาติพันธุ์ของผู้เรียน ซึ่งหมายรวมถึง ภาษา วัฒนธรรม วิถีชีวิต ค่านิยมบางประการมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนและความเหลื่อมล้ำ ในเชิงนโยบายสำหรับพื้นที่ชายแดน การขาดนโยบายและแนวปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เฉพาะสำหรับโรงเรียนในพื้นที่ชายแดนประเทศไทย-กัมพูชา ทั้งด้านวิธีการงบประมาณและระบบการประเมินทำให้ครูและบุคลากรในพื้นที่รู้สึกว่าคุณเองไม่ได้รับความเป็นธรรม และจากรายงานวิจัยของ พิณสุดา สิริธรรังศรี (2552) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับชายแดน รอยต่อและผู้ที่ยลบนหนีเข้าเมืองอาจสร้างปัญหาให้กับประเทศในอนาคต สมควรตระหนักและจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มคนและชาติพันธุ์ การวางแผน การรับนักเรียน การกำหนดชั้นเรียน การจัดอัตรากำลังครู

และงบประมาณ รูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลายและมีคุณภาพ จึงควรนำมาใช้ในการจัดการศึกษาชายแดนและรอยต่อของประเทศ นอกจากนี้ รายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548) ได้กล่าวถึง อุปสรรคในการเตรียมความพร้อมในการเปิดหลักสูตรนานาชาติของสถาบันการศึกษาของรัฐบาลและสถาบันของเอกชนไว้ว่า ไม่มีอาจารย์ที่สอนเป็นภาษาอังกฤษได้ ขาดแคลนอาคารสถานที่ที่เหมาะสมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหอพักนักศึกษาต่างชาติ ขาดแคลนเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ หลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตรที่มีอยู่ยังไม่เหมาะสม ยังไม่สามารถสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ ยังมีปัญหาเรื่องทุนการศึกษาให้นักศึกษาต่างชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ส่งผลให้เห็นถึงความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านในสถานศึกษาตามแนวชายแดนเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านวิชาการ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษา

ส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดการศึกษาตามมาตรฐานสากลและขาดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการประเมินผลผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนที่แตกต่างกัน ในด้านเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม และสถานศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่มีเครือข่ายและข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น การเยี่ยมชม การแลกเปลี่ยน นักเรียนหรือบุคลากร การศึกษาดูงาน ซึ่งจากรายงานการวิจัยโครงการศึกษาวิจัยเพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศในการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548) กล่าวว่า วิสัยทัศน์ในการเปิดหลักสูตรนานาชาติ ควรมีความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ โดยมีพันธะสัญญาร่วมจัดหลักสูตร จัดการเรียนการสอน โดยใช้บุคลากรจากต่างประเทศหมุนเวียน รวมทั้งการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในโครงการ ทั้งนี้เพื่อเกิดความมั่นใจในเรื่องคุณภาพและประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาตามมาตรฐานสากล และกล่าวว่า การกระตุ้นให้สถาบันทำความตกลงร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันในต่างประเทศ ได้ประกอบกิจกรรมทางวิชาการร่วมกันอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพและศักยภาพของบุคลากร เพื่อเสริมสร้างชื่อเสียงและการยอมรับในสากล สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมเชื่อมสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา กีฬา ศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยว การประกอบอาชีพ เป็นรากฐานที่ดีในการยกระดับความสัมพันธ์และความร่วมมือในภูมิภาคอาเซียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ นรากร (2543) ได้ศึกษา

เรื่อง บทบาทของโรงเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาชุมชนบริเวณจุดผ่อนปรนตามแนวชายแดน ไทย-กัมพูชา ด้านอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่า โรงเรียนควรมีบทบาทในการส่งเสริม การจัดการศึกษา กีฬา และการรับเด็กชาวกัมพูชา เข้ามาเรียนร่วมกับเด็กไทย นอกจากนี้ สุวิชัย โกศัลยวัฒน์ (2551) ยังได้กล่าวว่า การมีนโยบายให้สถานศึกษาจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ของตนเองเป็นการเปิดโอกาสให้เขตที่มีพื้นที่ติดต่อกับชายแดนของประเทศเพื่อนบ้าน สามารถ เปิดสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาของประเทศเพื่อนบ้านได้ โดยให้โรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตพื้นที่ ที่มีความพร้อมเป็นโรงเรียนนำร่องในการจัดการเรียนการสอน แม้ว่าโครงสร้าง ของหลักสูตรไม่เอื้ออำนวยต่อการเปิดการเรียนการสอนเป็นรายวิชาได้แต่โรงเรียนสามารถ จัดเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในรูปแบบของชุมนุมภาษาหรือชมรมระหว่างศึกษาอยู่ ทำให้นักเรียน ได้รับความรู้ด้านภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเพิ่มขึ้น และจากรายงานการวิจัยของ พิณสุดา สิริธรรังศรี (2552) กล่าวว่า การจัดการศึกษาสำหรับชายแดนรอยต่อ และผู้ที่หลบหนี เข้าเมือง สมควรตระหนักและจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนเป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มคนและชาติพันธุ์ รูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลายและมีคุณภาพ จึงควรนำมาใช้ในการจัดการศึกษาชายแดนและรอยต่อของประเทศและควรให้ความสำคัญ กับการเตรียมหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มคนย้ายถิ่น รวมถึงแรงงาน ข้ามชาติ สอดคล้องกับ กนิษฐา นาวารัตน์ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบและกลยุทธ์ การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติของประเทศไทย พบว่า รูปแบบที่เหมาะสม ในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ การสร้างหลักสูตรนานาชาติให้ได้มาตรฐานสากล การสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรม ในภูมิภาค การสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันทั้งในและต่างประเทศและการส่งเสริม การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชาติ และงานวิจัยของ มณีมัย ทองอยู่ (2540) ได้จัดทำ โครงการวิจัยเรื่อง สถานภาพการให้ความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัยขอนแก่น แก่ประเทศ เพื่อนบ้าน พ.ศ. 2534-2537 โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสถานภาพการให้ความร่วมมือทางวิชาการ ของมหาวิทยาลัยแก่ประเทศเพื่อนบ้าน ผลการวิจัยพบว่า มีคณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ประมาณครึ่งหนึ่ง คือ 11 คณะ และสถาบันที่ให้บริการทางวิชาการแก่ประเทศเพื่อนบ้าน โดยคณะ ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เป็นกลุ่มสาขาที่ให้บริการทางวิชาการเป็นจำนวนโครงการ มากที่สุดและมีมูลค่าสูงสุด ทั้งนี้จำนวน โครงการที่มหาวิทยาลัยให้ความร่วมมือกับประเทศ เพื่อนบ้านในช่วง พ.ศ. 2534-2537 มีรวมทั้งสิ้น 38 โครงการ คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 48.7 ล้านบาท สำหรับประเทศที่รับบริการทางวิชาการนั้น พบว่า ประเทศเพื่อนบ้านในอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง

ทั้ง 5 ประเทศ ล้วนได้รับความร่วมมือทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น แต่ได้รับในระดับที่ต่างกัน กล่าวคือ ประเทศลาวได้รับในจำนวนโครงการมากที่สุด ส่วนประเทศเมียนมาร์ได้รับน้อยที่สุด การให้บริการทางวิชาการนี้ได้ครอบคลุมประเทศต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 22 ประเทศ ทั้งในทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกา

ด้านบุคลากร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรตามแนวชายแดนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาของประเทศเพื่อนบ้านได้ และมีภาษา วัฒนธรรม ที่คล้ายคลึงกันของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้านทำให้มีความเข้าใจถึงวิถีชีวิต ประเพณีและวัฒนธรรม ผู้บริหารและครูผู้สอน มีความเข้าใจถึงความแตกต่างทางเชื้อชาติและสัญชาติของผู้เรียน ตลอดจนบุคลากร มีขวัญกำลังใจที่ดีในการปฏิบัติงาน ทำให้มีความมุ่งมั่นและจริงจังในการสนับสนุนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนเพื่อการรองรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านเข้าศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของครูในพื้นที่ ความเสถียรของครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน คุณภาพของผู้บริหารและครู ความพร้อมของโรงเรียนทั้งด้านบุคลากร สื่อเทคโนโลยีและสภาพอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของภาครัฐและการมีส่วนร่วมขององค์กรเอกชน ชุมชนให้การสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาในพื้นที่ ขวัญและกำลังใจในการทำงานของครู ที่ได้รับจากการดำเนินนโยบายของภาครัฐ ซึ่งจะนำไปสู่ความมุ่งมั่นผูกพันในการทำงานในพื้นที่และเจตจำนงของภาครัฐที่จะส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาในพื้นที่ชายแดนของไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา โดยการกำหนดนโยบายเฉพาะและแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจน เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชายขอบในจังหวัดชายแดนของไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญ สุกุลทอง (2542) ได้ศึกษากำลังขวัญในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โรงเรียนชายแดน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ด้านศักดิ์ศรีของอาชีพ มีกำลังใจอยู่ในระดับสูง ความตั้งใจและการอุทิศตนให้กับงาน มีกำลังใจอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ มั่นนี้ ผดุงทักษิณ (ม.ป.ป.) ได้ทำการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้อระบบสองภาษา (ไทย-มลายู) แบบประยุกต์ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาที่เกี่ยวกับด้านความพร้อมของบุคลากร คือ มีการสร้างความเข้าใจนโยบายการสอนสองภาษาให้กับผู้บริหาร โรงเรียน ครู ผู้แทนชุมชน และศึกษานิเทศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่รับผิดชอบการสอนสองภาษา นำคณะผู้บริหารและครูศึกษาดูงานการสอนสองภาษาในโรงเรียนของรัฐและเอกชน ทั้งก่อนและระหว่างดำเนินโครงการ ช่วยเพิ่มโลกทัศน์การสอนสองภาษาให้กับคณะทำงานและสามารถนำมาประยุกต์

กับการสอนสองภาษา (ไทย-มลายู) ของโรงเรียนนำร่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ
สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า
การเตรียมความพร้อมด้านอาจารย์ผู้สอน บุคลากรสายสนับสนุน อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย
ความพร้อมด้านความเข้าใจประเทศเพื่อนบ้านของผู้บริหารและคณาจารย์ ด้านหลักสูตรการสอน
และมาตรฐานการศึกษา เป็นการเตรียมความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานทางการศึกษา
ของสถาบันการศึกษาในการจัดการศึกษาให้กับนักศึกษาต่างชาติในการรองรับนโยบายการพัฒนา
ประเทศให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นจึงส่งผลให้ด้านบุคลากร
จึงอยู่ในระดับมาก

ด้านงบประมาณ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษา พบว่า
งบประมาณสำหรับใช้จ่ายเงินของสถานศึกษายังไม่เพียงพอในการปรับปรุง โครงสร้างพื้นฐาน เช่น
งบประมาณในการพัฒนาอาคารเรียน ที่พักสำหรับนักเรียน ห้องสมุด งบประมาณในการพัฒนา
บุคลากรทางการศึกษาและการจ้างอาจารย์ชาวต่างชาติมาสอน งบประมาณสำหรับจัดสรร
เป็นทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีมัย ทองอยู่
(2540) ได้จัดทำโครงการวิจัยเรื่อง สถานภาพการให้ความร่วมมือทางวิชาการของมหาวิทยาลัย
ขอนแก่น แก่ประเทศเพื่อนบ้าน พ.ศ. 2534-2537 พบว่ายังมีปัญหาในเรื่องของงบประมาณ
มาดำเนิน โครงการ ปัญหาการประสานงานกับส่วนงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ทั้งในประเทศ
และต่างประเทศและปัญหาความไม่ต่อเนื่องของงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เศรษฐวิทย์ สมศักดิ์
(2545) ได้ศึกษาความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่
ปัญหาสำคัญที่พบ คือ งบประมาณยังไม่เพียงพอสำหรับจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ
งานวิจัยของ อำนวยพร พลจันทร์ (2546) ได้ศึกษาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในเขตชายแดน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี พบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอน
ที่สำคัญ คือ การจัดทำและการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน มีน้อยและไม่ทันสมัย
ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ความขาดแคลนงบประมาณในการดำเนินการ ขาดแคลนงบประมาณ
ในการจัดสร้างและการสนับสนุนงบประมาณจากชุมชนมีน้อย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ
สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง ธุรกิจการศึกษา
นานาชาติเพื่อศึกษาแนวคิด วิธีการและยุทธศาสตร์การดำเนินธุรกิจศึกษานานาชาติและได้จัด
ให้มีการสัมมนาเพื่อกำหนดแนวทางและยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษานานาชาติของประเทศ
ไทยให้สามารถแข่งขันได้ ทั้งนี้พบว่า ข้อเสียของการดำเนินธุรกิจศึกษานานาชาติ ก็คือ สถาบัน
ไม่สามารถรักษาและสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการให้เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของประเทศ

ที่พัฒนาแล้วได้ ด้วยปัญหาด้านงบประมาณของสถาบัน โดยเฉพาะในการจ้างอาจารย์ระดับเลิศ การลงทุนด้านอุปกรณ์และสื่อ รวมทั้งการวิจัย นอกจากนี้อาจารย์ระดับเลิศที่มีอยู่มักจะถูกดึงตัวไปสอนในสถาบันที่ให้ค่าจ้างและสวัสดิการที่สูงกว่าอยู่ตลอดเวลา และสำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ยังได้กล่าวไว้ว่า ควรมีการจัดหาทุนให้กับนักเรียนต่างชาติที่เรียนดี มาเรียนในมหาวิทยาลัยของไทย เพื่อเป็นการส่งเสริมความเป็นนานาชาติและประชาสัมพันธ์ การศึกษาของไทย รวมทั้ง โฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงในกิจการการศึกษา ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศไทยผ่านเครือข่ายต่าง ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ศึกษาความพร้อม ของสถาบันการศึกษาของไทยในการรองรับ นโยบายการพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา พบว่า การจัดสรรงบประมาณสำหรับจัดการศึกษาให้แก่นักศึกษาต่างชาติ สถาบันการศึกษา ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการจัดสรรงบประมาณไว้สำหรับการจัดการศึกษาให้แก่นักศึกษาต่างชาติ และขาดงบประมาณสนับสนุนจากรัฐบาล สอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548) กล่าวว่า การเสริมสร้างบทบาท ของประเทศในการเป็นศูนย์กลางทางการศึกษานานาชาติรัฐ ต้องเข้าไปช่วยเหลือสนับสนุนในเรื่อง การเพิ่มงบประมาณให้กับสถานศึกษาของรัฐ โดยการที่รัฐจัดสรรเงินเพื่อจัดตั้งเป็นกองทุน สนับสนุนการเสริมสร้างบทบาทของประเทศด้านการบริการการศึกษานานาชาติ เพื่อให้เกิดดอกผล ที่สามารถนำไปสนับสนุนเป็นเงินทุนสำหรับพัฒนาบุคลากร จัดสรรทุนการศึกษา สนับสนุน การค้นคว้าวิจัยและการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ด้านการศึกษา และยังได้กล่าวต่อไปว่า การขาดแหล่ง ทุนการศึกษาและการจัดสรรทุนการศึกษาที่เพียงพอและมีคุณภาพเป็นอุปสรรคในการกำหนด ศักยภาพและความพร้อมของระบบการศึกษาไทยในการให้บริการการศึกษานานาชาติ ดังนั้น จึงส่งผลให้ด้านงบประมาณอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านกฎระเบียบ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษา มีกฎระเบียบ ที่ไม่เอื้อต่อการสนับสนุนจัดการศึกษา ให้กับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านมาเรียน ได้ เช่น การผ่อนผันค่าเล่าเรียน กฎเกณฑ์ในการรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน กฎระเบียบ ในการรับอาจารย์จากประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ ติดต่อเรื่องหนังสือเดินทางเข้า ออกประเทศ แก่ักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านยังไม่สามารถ ทำได้ ซึ่งจากงานวิจัยของ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า ในการเดินทางเข้ามาศึกษาต่อของนักศึกษาต่างชาตินั้น ปัจจุบัน พบว่า

ยังมีกฎระเบียบในหลายเรื่องที่เป็นอุปสรรคในการเดินทางเข้าประเทศของนักศึกษา อาทิ กฎหมายในเรื่องของการแจ้งถิ่นที่อยู่ของชาวต่างชาติที่เข้ามาพำนักในประเทศไทย ซึ่งมีความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน และทำให้นักศึกษาต่างชาติต้องผ่านกระบวนการตรวจสอบในหลายขั้นตอน ตั้งแต่การตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง การตรวจสอบจากฝ่ายปกครอง และการตรวจสอบจากฝ่ายความมั่นคง นอกจากนี้นักศึกษาต่างชาติที่เดินทางเข้ามายังประสบปัญหาความยุ่งยากในเรื่องการขอวีซ่าเข้าประเทศ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรเร่งดำเนินการแก้ไขกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ ให้มีความยืดหยุ่น และสนับสนุนให้เกิดการเดินทางเข้ามาศึกษาต่อสำหรับกลุ่มนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศไทย และความต้องการปัจจัยสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน คือ การเดินทางเข้าออกประเทศไทย นักศึกษามีความต้องการในเรื่องการอำนวยความสะดวกในการเดินทางในด้านกฎหมาย เช่น การลดค่าธรรมเนียม Visa และอนุมัติ Visa ในระยะเวลาที่ยาวขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนหนึ่งต้องการให้มีผู้เดินทางไปรับเมื่อเข้ามาประเทศไทยเป็นครั้งแรก ซึ่งสาเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้ด้านกฎระเบียบมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า โดยรวมมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าสถานศึกษาส่วนใหญ่ ยังมีปัญหาในเรื่องการให้บริการสาธารณะที่ทางสถาบันและชุมชนใกล้เคียงสถานศึกษา ควรอำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียนและควรจัดเตรียมไว้ เช่น สถานพยาบาล การแพทย์ แหล่งจ่ายสินค้าอุปโภคบริโภค ไปรษณีย์ ธนาคาร การให้บริการขนส่งสาธารณะ ตลอดจนภายในชุมชนควรมีแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่พักผ่อนหย่อนใจไว้สำหรับบริการแก่นักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวว่า สถาบันการศึกษาของไทยควรมีการเตรียมความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการจัดการศึกษา ให้แก่กลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ประกอบด้วย การอำนวยความสะดวกในเรื่องการเดินทางเข้าประเทศให้แก่ นักศึกษาต่างชาติ การมีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่เฉพาะที่ทำหน้าที่ในการดูแลนักศึกษาต่างชาติ การจัดเตรียมคอมพิวเตอร์ เพื่อการค้นคว้าของนักศึกษาไว้ให้เพียงพอและการจัดระบบขนส่งที่สะดวกสบายและปลอดภัยไว้สำหรับให้บริการภายในสถาบันการศึกษาและระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชนภายนอก นอกจากนี้

ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548) ที่กล่าวไว้ว่า สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ต้องมีการให้บริการอย่างทั่วถึงและเพียงพอ แม้จะไม่ใช่ปัจจัยหลักในการบริหารจัดการการศึกษานานาชาติ แต่การมีสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เช่น ระบบไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ระบบโทรคมนาคมและบริการด้านขนส่งมวลชน ล้วนเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศของการศึกษานานาชาติและเป็นปัจจัยที่กำหนดศักยภาพ และความพร้อมของระบบการศึกษาไทยในการให้บริการการศึกษานานาชาติ ซึ่ง

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนากลยุทธ์ความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศเพื่อนบ้าน พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาในประเทศไทยและความต้องการปัจจัยสนับสนุนการศึกษานักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน คือ ในด้านที่เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกนักศึกษาต้องการห้องพักที่มีมาตรฐาน ด้านความสะอาดและความปลอดภัย มีกฎระเบียบการเข้า ออกห้องพักที่มีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลา ขณะที่นักศึกษาในมหาวิทยาลัยของภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะมีความต้องการในเรื่อง ความยืดหยุ่นในการประกอบอาหาร ในห้องพักเพื่อลดค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ นักศึกษาบางส่วน ยังมีความต้องการที่จะได้รับสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ด้านการรักษาพยาบาลหรือการประกันสุขภาพ และด้านความปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่กำลังมีความขัดแย้ง

ด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์ทางการศึกษา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมในบริเวณ โรงเรียนส่วนใหญ่มีความร่มรื่น สะอาด สวยงาม เอื้อต่อการเรียนรู้ มีบรรยากาศของความเป็นไทย เพื่อให้นักเรียนได้ภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่ถูกสุขลักษณะ มีอาคารและห้องเรียนที่เพียงพอและมีบริเวณสำหรับออกกำลังกายที่เหมาะสมและปลอดภัย ตลอดจนมีการจัดหาสื่อ คอมพิวเตอร์ หนังสือ วัสดุบริการสำหรับนักเรียน ได้อย่างเพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัล พุ่มเพชร (2549) ที่ได้ศึกษาสภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ตั้งอยู่ตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ในด้านอาคารสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนรักโรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม ให้น่าดู น่าอยู่ น่าเรียนและเอื้อต่อการจัดการศึกษา ชุมชนให้การสนับสนุนระดมทุนและจัดหาสื่อ เทคโนโลยีมาจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุดม อริยวาณิช (2551) พบว่า การควบคุมดูแลรักษาวัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับภารกิจจัดการศึกษาและเพื่อให้การใช้อาคาร สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ของทางราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คู่คุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการจัดการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวว่า ความสวยงามของสภาพแวดล้อมและบรรยากาศความเป็นไทย
เป็นสาเหตุที่นักศึกษาต่างชาติเลือกมาศึกษาต่อในประเทศไทย นอกจากนี้ยังได้วิเคราะห์ความพร้อม
ของสถาบันการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยของรัฐบาลและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อรองรับ
นโยบายการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษาในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน ข้อมูลทั่วไป
ของสถาบันการศึกษา จากการศึกษา พบว่า สถาบันการศึกษาของไทยในระดับมหาวิทยาลัย
ส่วนใหญ่มีจุดแข็งในเรื่องความพร้อมของสถานที่และนโยบายของสถาบัน สอดคล้องกับงานวิจัย
ของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552) ที่ศึกษาวิจัยเรื่องสภาพการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนชายขอบ
ในจังหวัดชายแดนของไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา พบว่า ความพร้อมของโรงเรียน
ทั้งด้านสื่อเทคโนโลยีและสภาพอาคารสถานที่ ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นปัจจัยสำคัญ
ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนในจังหวัดชายแดนไทย นอกจากนี้
ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(2548) ที่กล่าวไว้ว่า อาคารสถานที่ วัสดุและอุปกรณ์ ต้องสามารถรองรับการจัดการสอนได้
อย่างมีประสิทธิภาพและให้บรรยากาศของการศึกษาในระดับสากล แหล่งค้นคว้าอ้างอิง ต้องมี
อย่างเพียงพอและสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวมถึงเอกสาร ตำรา งานวิจัย ระบบ IT
และการบริการด้านห้องสมุดเป็นปัจจัยที่กำหนดศักยภาพและความพร้อมของระบบการศึกษาไทย
ในการให้บริการศึกษานานาชาติ

2. จากการเปรียบเทียบความพร้อมในการจัดการศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษา
แก่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ตามทัศนะของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่า ทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความ
พร้อมในการจัดการศึกษาเพื่อการให้บริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน โดยรวมแตกต่างกัน
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ความแตกต่างของตำแหน่งหน้าที่การงานที่ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำ
ในการส่งเสริมจัดการศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาจัดการศึกษาได้ตามนโยบายของกระทรวง
ศึกษาธิการ และภาครัฐได้มีการจัดประชุมผู้บริหารเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้
เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติสูง ซึ่งทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนส่วนมากได้รับข่าวสาร ความรู้และการ
ฝึกอบรมที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ ทำให้สามารถดำเนินการเป็นไป
ตามแนวนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ นอกจากนี้ผู้บริหาร โรงเรียนเคยปฏิบัติหน้าที่
เป็นครูผู้สอน ซึ่งได้รับผิดชอบงานทุกด้านจึงมีประสบการณ์ทางการบริหารเป็นพื้นฐานประกอบ
กับผู้บริหาร โรงเรียนแต่ละคนผ่านกระบวนการสรรหาที่เหมาะสมในการบริหารและมีวิสัยทัศน์

ในการบริหาร ทำให้ผู้บริหารมีภาวะผู้นำมากขึ้นและที่สำคัญผู้บริหารโรงเรียนผ่านการอบรมพัฒนา มาอย่างต่อเนื่อง ทั้งเกิดจากการพัฒนาตนเอง โดยการศึกษาต่อหรือการเรียนรู้ประสบการณ์จากการ ทำงานและการพัฒนาบุคลากร โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้อง กับ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้บริหาร สถานศึกษาต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบริหารการศึกษาผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร การบริหารสถานศึกษา มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนและต้องมีประสบการณ์ในตำแหน่ง หัวหน้าหมวด หัวหน้าสาย หัวหน้างาน มีความเป็นผู้นำและสร้างผู้นำ ผู้บริหารจำเป็นต้องรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง สามารถปรับงานให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถจัดการกับการ เปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้สอดคล้องสมดุล ผู้บริหารจึงต้องตื่นตัวอยู่เสมอ มองเห็นการเปลี่ยนแปลง อย่างรอบด้านรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและกล้าที่จะตัดสินใจ ดำเนินการเพื่อผลในอนาคต (สำนักมาตรฐานวิชาชีพ, 2555)

ส่วนครูผู้สอน เนื่องจากเป็นผู้ที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียนอาจเห็น เป็นเรื่องใหม่ในวงการการศึกษา ซึ่งครูผู้สอนบางคนอาจจะไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็น ในเรื่องดังกล่าว จึงทำให้ครูผู้สอนบางกลุ่มขาดความสนใจ ความกระตือรือร้น ขาดการเตรียมการณ ที่ดี ขณะที่ผู้บริหารอาจจะขาดการชี้แจงและทำความเข้าใจแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัด การศึกษา จึงทำให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับความรู้ความเข้าใจในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในเรื่องดังกล่าวไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้บุคลากรบางส่วนขาดความร่วมมือร่วมใจและความพร้อม เปรียง ในการจัดการศึกษา นอกจากนี้ภาระหน้าที่ในการสอนของครูที่เพิ่มขึ้น ทำให้ครูผู้สอน มีภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนและงานพิเศษเพิ่มขึ้นตามมาด้วย อีกทั้งครู ตามแนวชายแดนส่วนหนึ่งมีการสับเปลี่ยนตัวผู้สอนกันอยู่เป็นประจำเนื่องจากความขาดแคลนครู และอัตราการโยกย้ายในพื้นที่มีสูง ซึ่งเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ทัศนคติของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนมีความพร้อมในการจัดการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยของ สนิษฐ จันทรังษ (2546) ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเมืองลำพูน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย อันดับแรก ได้แก่ ภาวะผู้นำทางการศึกษาและภาวะผู้นำทางวัฒนธรรม ภาวะผู้นำทางสัญลักษณ์ ภาวะผู้นำด้านมนุษยสัมพันธ์และภาวะผู้นำด้านเทคนิค สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พร้อมบุญ สายช่างทอง (2547) ที่ได้ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหาร โรงเรียนปรีนทร์รอยแยลส์วิทยาลัย พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนปรีนทร์รอยแยลส์วิทยาลัย ได้ปฏิบัติตามภาวะผู้นำเชิงอิทธิพล ด้านอุดมการณ์ เชิงสร้างแรงบันดาลใจ เชิงกระตุ้นการใช้ปัญญาและเชิงมุ่งความสัมพันธ์เป็นรายคนบ่อยครั้ง

และผู้บริหาร โรงเรียนได้ปฏิบัติตามภาวะผู้นำให้รางวัลตามสถานการณ์และจัดการแบบมีข้อยกเว้นเชิงรุกบ่อยครั้ง ภาวะผู้นำเชิงหลักเล็งการตัดสินใจ ความมีประสิทธิภาพและการสร้างความพึงพอใจในการทำงานบุคลากรเห็นตรงกันว่าผู้บริหาร โรงเรียนได้ปฏิบัติบ่อยครั้ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อังคณา ทีฎเวียง (2551) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบริหารกับทีมงานที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลเอกชนจังหวัดขอนแก่น พบว่า

1) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การระบุนิวทัศน์ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม 2) ทีมงานที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัดขอนแก่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความเห็นพ้องกัน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ รูปแบบการทำงานที่หลากหลาย 3) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทีมงานที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัดขอนแก่นในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิณา เพชรจิระวรพงศ์ (2552) ได้ศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบริหารตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนมัธยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 3 พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยม ตามทฤษฎีทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านผู้นำแสดงออกอิทธิพลอย่างมีอุดมการณ์ ด้านนำสู่จุดมุ่งหมาย ด้านการแลกเปลี่ยนและการเปลี่ยนแปลงและด้านมิตรสัมพันธ์ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของบริหารตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนมัธยมโดยจำแนกตามเพศ พบว่า โดยรวมครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทฤษฎีด้านผู้นำมิตรสัมพันธ์ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ อภิศักดิ์ คงเจริญ (2545) ได้ศึกษาความพร้อมและปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพของโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามความคิดเห็นของข้าราชการอยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนกับครูปฏิบัติการสอนมีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพแตกต่างกัน ข้าราชการปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่แตกต่างกัน ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับข้าราชการครูที่ปฏิบัติงาน

ในโรงเรียนซึ่งตั้งอยู่นอกพื้นที่พัฒนาชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกันและปัญหาสำคัญในการดำเนินงานประกันคุณภาพโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วยขาดการศึกษาและการเตรียมการที่ดีในการควบคุมคุณภาพขาดความต่อเนื่องในการติดตามผลการดำเนินงานและขาดการเตรียมการที่ดีในการรับประเมินซึ่ง นพดล หัตถาพงษ์ (2547) ได้ศึกษา การดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ ในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า การดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามตำแหน่งผู้บริหารและครูอาจารย์ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการดำเนินงานปฏิรูปการศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ อำนวยพร พลจันทร์ (2546) ที่ได้ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตชายแดน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี พบว่า ครูที่มีอยู่มีภาระงานมาก เฉลี่ยคาบสอนสัปดาห์ละ 23-24 คาบ กอปรกับภาระงานอื่นนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่ต้องปฏิบัติ เช่น งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน งานการเยี่ยมบ้าน โรงเรียนสีขาว ฯลฯ เมื่อภาระงานมาก จำนวนคาบสอนมาก จึงเสมือนความรับผิดชอบในบางส่วนลดลงหรือไม่สามารถดำเนินการได้ เช่น การเขียนแผนการสอน การจัดทำและการใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีน้อย ทำให้ครูส่วนใหญ่ไม่สมัครใจมาปฏิบัติงานในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตชายแดน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชีระ รุญเจริญ (2545) กล่าวว่า ปัญหาการใช้ครู อาจารย์ไปทำหน้าที่อื่น นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนมีค่อนข้างมาก ทำให้กระทบกระเทือนคุณภาพนักเรียน ซึ่งสาเหตุดังกล่าวข้างต้นอาจทำให้ทัศนคติของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน

3. การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาตามแนวชายแดนให้เป็นแหล่งบริการทางการศึกษาของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา จากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาตามแนวชายแดนให้เป็นแหล่งบริการทางการศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน โดยแนวทางดังกล่าวมีขั้นตอนดังนี้ การดำเนินการ (DAPPA) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานตามบริบทของโรงเรียน (Data Analysis)

สร้างตระหนักรู้ (Awareness) วางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Planning) เตรียมความพร้อม ทั้ง 6 ด้าน (Preparing) และลงมือปฏิบัติ (Acting) ทั้งนี้เนื่องจาก แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา ตามแนวชายแดนให้เป็นแหล่งบริการทางการศึกษานั้น ควรมีการกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการ จัดการศึกษา มีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายทางการศึกษา รวมถึงมีแผนการหรือแนวทางในการ ดำเนินการที่ชัดเจน เพื่อให้ครอบคลุมไปถึงผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ทั้งด้านประเพณีวัฒนธรรม สามารถที่จะตรวจสอบความก้าวหน้าได้ ซึ่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้กล่าวถึงสิทธิของบุคคลในการได้รับการศึกษาไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน โดยรวมถึงผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือ หูพหูพิการ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษา โดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น นอกจากนี้นโยบายของคณะรัฐมนตรี สมัยนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2554 ที่เกี่ยวข้องกับการจัด การศึกษาไว้ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2554)

“สร้างตระหนักรู้ในสิทธิและหน้าที่ความเสมอภาคและดำเนินการให้การศึกษา เป็นพื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริง ปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารการศึกษาโดยการ กระจายอำนาจสู่พื้นที่ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเริ่มจากพื้นที่ ที่มีความพร้อม”

“สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึง การสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชากรทุกกลุ่ม ซึ่งรวมถึงผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้บกพร่องทางกายและการเรียนรู้ รวมทั้งชนกลุ่มน้อย”

ซึ่งผลการวิจัยของ พิณสุดา สิริธรงค์ศรี (2552) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาสำหรับ ชายแดนรอยต่อและผู้ที่ย้ายถิ่นเข้ามาเมือง สมควรตระหนักและจัดหลักสูตร กระบวนการเรียน การสอนเป็นกรณีพิเศษเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มคนและชาติพันธุ์ การวางแผน การรับนักเรียน การกำหนดชั้นเรียน การจัดอัตราค่าเล่าเรียนและงบประมาณ รูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย และมีคุณภาพจึงควรนำมาใช้ในการจัดการศึกษาชายแดนและรอยต่อของประเทศ รวมทั้งควร คำนึงถึงเรื่องของสิทธิมนุษยชนที่การศึกษาจะต้องครอบคลุมถึงคนที่หลังไหลเข้ามา สอดคล้องกับ รายงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2552) ที่ได้เสนอเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการศึกษาให้กับ นักเรียนชายขอบในจังหวัดชายแดนไทยที่ติดกับประเทศกัมพูชา ไว้ว่า อาจจัดทำเป็นแผนพัฒนา โรงเรียนชายแดน โดยกำหนดให้มียุทธศาสตร์ส่งเสริมความมั่นคงและแก้ปัญหาตามชายแดน เช่น ปัญหาสุขภาพจิต การพนัน รวมทั้งยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในพื้นที่ ซึ่งอาจจะพิจารณา พื้นที่บางส่วนของที่ตั้งตามแนวชายแดน ซึ่งมีนักเรียนสัญชาติกัมพูชาเข้ามาเรียนในอัตราสูงจัดตั้งเป็น

โรงเรียนมิตรภาพไทย-กัมพูชา โดยเน้นการเรียนสอนสองภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาเขมร และเรียนภาษาอังกฤษฐานะภาษากลางของอาเซียน ขณะที่ผลการวิจัยของ ธเนศ จิตสุทธิภากร (2547) พบว่า องค์ประกอบของโปรแกรมการจัดหลักสูตรนานาชาติเพื่อสู่ความเป็นสากลมีองค์ประกอบด้วยกัน 6 ด้าน ประกอบด้วยนักศึกษา อาจารย์ กิจกรรมนานาชาติ ทรัพยากรสนับสนุนในการเรียนค้นคว้าหาข้อมูล การบริหารจัดการและหลักสูตรนานาชาติ โดยปัจจัยแห่งความสำเร็จของการจัดการ โปรแกรมนานาชาติประกอบด้วย 13 ปัจจัย คือ วิทยาลัย ผู้นำ ภาวะความเป็นผู้นำ ความคล่องตัวในการบริหาร คุณภาพอาจารย์ หลักสูตรทันสมัย เว็บไซต์ทันสมัย การสื่อสารดี ประชาสัมพันธ์เชิงรุก ใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีแหล่งเงินทุนสนับสนุน ภายนอก ความมีชื่อเสียงของสถาบัน ความสนใจร่วมกันและการบอกต่อของศิษย์เก่า ส่วนกลยุทธ์ในการจัดการ โปรแกรมนานาชาติประกอบด้วย 2 ส่วน คือ 1) กลยุทธ์ในการพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ ประกอบด้วย กลยุทธ์ในการเพิ่มความหลากหลายของนักศึกษา กลยุทธ์การเพิ่มความหลากหลายของคณาจารย์ กลยุทธ์ในการพัฒนากิจกรรมนานาชาติ กลยุทธ์ในการจัดสรรทรัพยากรที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อผู้เรียน ในการค้นคว้าหาข้อมูล กลยุทธ์ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความเป็นสากล และกลยุทธ์ในการบริหารจัดการ โปรแกรมนานาชาติ 2) กลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันให้มีความได้เปรียบทางการแข่งขัน ประกอบด้วย กลยุทธ์ในการสร้างความร่วมมือและกลยุทธ์ในการสร้างความเป็นเอกลักษณ์ของเนื้อหาหลักสูตร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนิษฐา นาวารัตน์ (2549) พบว่า รูปแบบที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบด้วย วิทยาลัย ได้แก่ การเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในประเทศอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion/ GMS) ภายใน 5 ปี พันธกิจที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างหลักสูตรนานาชาติ ให้ได้มาตรฐานสากล การสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมในภูมิภาค การสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันทั้งในและต่างประเทศและการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชาติ โดยเป้าหมายหลัก ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีสมรรถภาพสากลและการพัฒนาหลักสูตรนานาชาติ ส่วนองค์ประกอบของรูปแบบและกลยุทธ์การส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ (P.I.L.L.A.R. Model) ได้แก่ นโยบาย ระบบสารสนเทศ ผู้มีบทบาทหลัก กฎหมายและระเบียบ การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร โดยกลยุทธ์แบ่งเป็น 4 ระดับ ได้แก่ ระดับองค์กร แผน โครงการ และกลยุทธ์เพื่อนำไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากผลการวิจัย พบว่า นโยบายหรือแผนงานในการขยายการจัดการศึกษา เพื่อรองรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน นักเรียนที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ สัญชาติและชนกลุ่มน้อย ตามแนวชายแดนเข้ามาศึกษา ยังขาดความชัดเจน มีปัญหาการประสานความร่วมมือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในพื้นที่มีลักษณะแยกส่วนกัน ไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น หน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็น ในส่วนของภาครัฐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หรือสถานศึกษาเอง ควรสร้างความชัดเจนในเรื่องของนโยบาย รวมถึงการส่งเสริมให้เด็กตามแนวชายแดน เด็กต่างด้าวหรือเด็กไร้สัญชาติได้รับการศึกษามากขึ้น ควรมีการจัดหลักสูตรพิเศษที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมสอดคล้องกับผู้เรียน จัดการศึกษาที่หลากหลาย มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปะวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน รวมทั้งควรมีหน่วยงานที่รับผิดชอบชัดเจนและในการจัดการศึกษา ทุกหน่วยงานต้องทำงานร่วมกันจึงจะเกิดประสิทธิภาพ

2. จากผลการวิจัย พบว่า สถานศึกษายังไม่มีการสร้างเครือข่าย ข้อตกลงหรือความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาของประเทศเพื่อนบ้านมากนัก รวมถึงขาดการสนับสนุนทางด้านงบประมาณในการจัดการศึกษาและทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น ภาครัฐและหน่วยงานทางการศึกษา ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดสถานศึกษามีการสร้างความร่วมมือทางการศึกษา เช่น การเยี่ยมชม การแลกเปลี่ยนนักเรียน แลกเปลี่ยนบุคลากร การศึกษาดูงาน การแข่งขันทักษะทางวิชาการ คนตรี กีฬา เป็นต้น นอกจากนี้ภาครัฐควรมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของทุนการศึกษาสำหรับนักเรียน งบประมาณในการอบรม พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา และงบประมาณในการพัฒนา

3. จากผลการวิจัย พบว่า สถาบันการศึกษาบางแห่งยังขาดการเตรียมความพร้อมของบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ทางการสอนที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษา รวมถึงไม่มีบุคลากร เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานเฉพาะสำหรับดูแลรับผิดชอบนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น ในการเตรียมความพร้อมเพื่อการให้บริการนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน สถาบันการศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ควรมีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคลากร ไม่ว่าจะเป็นการอบรมให้ความรู้ ความสามารถที่ต่อเนื่อง การส่งเสริมการศึกษาต่อ เป็นต้น รวมทั้งจัดหาหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในการให้การดูแลนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งนี้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนเหล่านี้ด้วย

4. จากผลการวิจัย พบว่า การเดินทางเข้ามาศึกษาของนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน สถานศึกษายังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการติดต่อเรื่องหนังสือเดินทาง เข้า-ออกประเทศ ให้แก่นักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน และยังพบว่า มีอุปสรรคในเรื่องของ กฎระเบียบในการรับอาจารย์จากประเทศเพื่อนบ้านและข้อตกลงความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการดำเนินการแก้ไขกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น หรือผ่อนปรน ในเรื่องการเดินทางเข้าออกประเทศสำหรับนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้าน เป็นกรณีพิเศษและการแก้ไขหรือปรับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ กับสถานศึกษาของประเทศเพื่อนบ้าน

5. จากการวิจัย พบว่า ความพร้อมของบุคลากรครูและผู้บริหารยังพบปัญหาในเรื่องเกี่ยวกับ ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ตามแนวชายแดน การขาดแคลนครู เนื่องจากในพื้นที่ ชายแดนมีการโยกย้ายบ่อยครั้ง ดังนั้น รัฐบาล โดยกระทรวงศึกษาธิการควรมีการปรับหลักเกณฑ์ ในการสรรหาหรือการบรรจุแต่งตั้งครูให้เร็วขึ้น มีการปรับระบบการจัดสิทธิและสวัสดิการให้แก่ ครูในพื้นที่ชายแดน โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ในการประเมินครูและผู้บริหารกำหนดเป็นแนวทาง เฉพาะในพื้นที่ชายแดน ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร ในพื้นที่ตามแนวชายแดน

6. รัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสถานศึกษาควรมีการสร้าง ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนบ้านรวมถึงในกลุ่มประเทศอาเซียน ด้วยการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษา ต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน โดยการเพิ่มครู ที่จบการศึกษาด้านภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้านเข้าไปในทุกระดับชั้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาของประเทศเพื่อนบ้านได้ และควรมีการร่วมมือ กับภาคเอกชนในการรับอาสาสมัครเข้ามาสอนภาษาต่างประเทศ รวมถึงวัฒนธรรมของประเทศ ต่าง ๆ เพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจกันของประเทศด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ของสถานศึกษา เพื่อการให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศเพื่อนบ้าน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การให้บริการทางการศึกษาแก่ประเทศ เพื่อนบ้าน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาสู่การเป็นประชาคม อาเซียนในอนาคต

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนต่างวัฒนธรรม หรือนักเรียนจากประเทศเพื่อนบ้านที่เหมาะสมในอนาคต เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไป เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University